

[Mads Larsen.]

at den almindelige Vurdering er foretaget, fra Overinstansens Side kommer til det Resultat, at Værdien bør reduceres til en Trediedel af det tidligere ansatte Beløb.

I den Anledning, her er givet, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at jeg ved Behandlingen af Lovforslaget om Skat paa fast Ejendom i 1922 som Medlem af Udvalget tillod mig at stille en Række Ændringsforslag, der hvilede paa to Betragtninger: den ene var den, at Over-Skyldraadet med Hensyn til Behandling af de almindelige Vurderinger arbejdede alt for langsomt. Det er min sikre Forvisning, at dette fremdeles er Tilfældet. Jeg har i en 1½ Aars Tid haft den Ære at være Medlem af dette Raad, og allerede paa det nævnte Tidspunkt fandt jeg indenfor Raadet Anledning til at stille Forslag med Hensyn til dets Arbejdsmetode, sigtende til at fremskynde Behandlingen af de almindelige Vurderingsresultater; thi som det fremgaar af det Eksempel, jeg før nævnte, er det forfærdeligt for de paagældende Kommuners Administration, hvis de skal have det revideret og lavet om to, eventuelt tre Aar tilbage i Tiden. Den næste af disse Betragtninger er, at den hurtige Afgørelse er af større Betydning end den absolutte Retfærdighed, der dog ikke kan skaffes ved en Bedømmelse paa Afstand.

Det første af disse Ændringsforslag gik ud paa at fastsætte en Grænse for den Tid, inden hvilken Over-Skyldraadet skulde have endt sin Behandling af hver enkelt Skyldkreds, og saaledes, at fra det Øjeblik Over-Skyldraadet havde faaet Materialet fra en Skyldkreds, maatte der kun hengaa en vis Tid, f. Eks. inden Udgangen af Aaret eller et halvt Aar. Jeg husker ikke saa nøje, hvor længe det var, endskønt jeg har disse Forslag liggende, men for øvrigt tror jeg nok, at det var et halvt Aar, jeg havde sat som den Frist, de maatte have overfor den enkelte Skyldkreds; hele Materialet kommer jo ikke ind samtidig fra alle Skyldkredse, og som Følge deraf var det meget muligt at stille et saadant Forslag og ogsaa at gennemføre det.

Det andet Forslag gik ud paa at fastslaa, at i de Tilfælde, hvor Over-Skyldraadet vel skønnede, at der var Mangler ved Bedømmelsen af Materialet fra en Skyldkreds, men disse i Gennemsnit for Kredsen ikke oversteg 5 eller 10 pCt., eller hvad man kunde enes om at ansætte, skulde Skyldraadets Afgørelse, efter at vi havde faaet denne Melleminstans, staa ved Magt, netop under Hensyn til, at det Materiale, der kom ind

gennem Klager og lignende til Over-Skyldraadets Bedømmelse, ikke kunde være saa overvældende, at de ikke skulde være i Stand til at faa Arbejdet tilendebragt indenfor en rimelig og forsvarlig Tid.

Finansministeren — det var den nuværende højtærede Finansminister, som De alle ved — udtalte under Konferencen i Udvalget Sympati for Ændringsforslagene, men bad mig om at lade være at føre dem ned i Salen, indtil det viste sig, hvad Skyldraadens Arbejde vilde betyde. Ærede Medlemmer erindrer jo alle, at det var ved denne Lovs Gennemførelse, at denne Melleminstans, Skyldraadene, der bestaar af Formændene for de forskellige Vurderingskredse indenfor et Amt, blev etableret, og jeg maatte fornøftigvis erkende, at paa det Tidspunkt kunde man ikke have Klarhed over, hvor tilfredsstillende disse vilde kunne komme til at arbejde. Jeg vil gerne fremdrage det nu og anmode den højtærede Minister om at tage disse Tanker under Overvejelse. Jeg tror, at det vil være i høj Grad nyttigt at realisere dem.

Der er et bestemt Forhold, der forarsager Vanskeligheder ved og fremkalder Uligelighed i Vurderingerne. Det er dette, at til Ejendomsskyld skal Værdien i Handel og Vandel lægges til Grund i Henhold til § 1 i Loven af 7. August 1922, men til Grundskyld er derimod Værdimaaleren, hvad Jorden vil koste i Handel i ubebygget Stand, naar Jorden tænkes at høre til en middelstor Bondegaard i middelgod Kultur — se § 3, 2det Stykke, i samme Lov. Dette sidste betyder, at den daarligst drevne Jord sættes lig med den bedst drevne, naar den er af samme Bonitet og har samme Beliggenhed, hvilket betyder, at Grundskylden er den ideelle Skat, idet den ikke, som andre Skatter, straffer den flittige Mand og belønner den dovne. Men da det er givet, at en forstandig Køber vil give en højere Pris for en Ejendom, hvis Jord er i høj Kultur, end for en Ejendom, hvor det modsatte er Tilfældet, vil det føre med sig, at Bygningsværdien ansættes højere i det ene Tilfælde end i det andet, for at bringe Overensstemmelse mellem de to Vurderinger, Ejendomsskyldvurderingen og Grundskyldvurderingen.

Men vil man paa rationel Maade raade Bod paa dette Forhold, maa det ske ved helt at fritage Bygningerne, som vi fra det radikale Venstres Side Gang efter Gang har ført Forslag frem om og fremsat Ønske om under de Udvalgs Arbejde, der har beskæftiget sig med saadanne Forhold, som her er paa Tale. Ved helt at fritage Bygning-